

VAN TAALHUIS NAAR TAALTHUIS

***EFFECTIVITEIT AANPAK
LAAGGELETTERDHEID***

VAN TAALHUIS NAAR TAALHUIS

Effectiviteit aanpak laaggeletterdheid

Deze brochure hebben we samengesteld naar aanleiding van de presentatie van het Onderzoek kwaliteit en toekomstbestendigheid taalhuizen 2020-2021. Dit tussentijdse rapport is op 24 mei 2022 gepresenteerd in de Bibliotheek in Utrecht. Tijdens deze bijeenkomst hebben de onderzoekers de uitkomsten toegelicht en zijn we met elkaar in gesprek gegaan over mogelijke vervolgstappen. In dit document vind je de samenvatting van het onderzoek, inclusief de uitkomsten, de uitdagingen die we hebben en enige inspiratie in de vorm van korte interviews.

Met het onderzoek biedt CBCT een eerste inzicht in de sterktes en ontwikkelpunten van de taalhuizen bij de aanpak van laaggeletterdheid. Op basis van het onderzoek hebben we concrete handreikingen aan de taalhuizen zelf gedaan, maar óók aan de landelijke organisaties die het landelijke geleterdheidsnetwerk vormen.

Wij weten dat, ondanks de uitdagingen, de bereidheid bij alle partijen groot is om te investeren in een samenleving die voor iedereen toegankelijk is. En daarbij is taal de belangrijkste sleutel.

KWALITEIT EN TOEKOMSTBESTENDIGHEID TAALHUIZEN

DOEL VAN HET ONDERZOEK

In taalhuizen werken lokale organisaties samen om mensen te helpen hun taal-, reken- en/of digitale vaardigheden te ontwikkelen. Van 2020 tot en met 2023 toetst (auditeert) de Certificeringsorganisatie Bibliotheekwerk, Cultuur en Taal (CBCT) de kwaliteit en toekomstbestendigheid van de circa 200 taalhuizen. CBCT heeft Frank Huysmans van WareKennis Onderzoek & Advies en Willem van Raaijen van Hobéon de opdracht gegeven tussentijds de inhoudelijke resultaten van die toetsing te onderzoeken. Het doel hiervan is een bijdrage te leveren aan de doorontwikkeling van taalhuizen en daarmee de bestrijding van laaggeletterdheid.

ONDERZOEKSVRAAG

Welke inzichten in de ontwikkeling en effectiviteit van de taalhuizen in de aanpak van laaggeletterdheid op lokaal niveau laten zich uit de eerste periode van de certificeringsaudits (2020-2021) afleiden; welke succes- en faalfactoren zijn te benoemen wanneer de gegevens en inzichten uit deze periode naar een landelijk totaalbeeld worden geëxtrapoleerd?

ONDERZOEKSMETHODE

De onderzoekers gebruikten de volgende gegevens:

- Kwantitatieve gegevens om de generaliseerbaarheid te beoordelen (administratie CBCT gekoppeld aan CBS-gegevens, data uit intakevragenlijsten CBCT en scores op de audits).
- Kwalitatieve informatie (uit de 35 uitgevoerde audits, kwalitatief onderzoek bij CBCT en ervaringen van taalhuizen).

ZIJN DE UITKOMSTEN GENERALISEERBAAR?

Eerst is onderzocht of de gegevens van de 35 taalhuizen uit het tussentijdse onderzoek ook kunnen gelden voor alle taalhuizen gezamenlijk (generaliseerbaarheid). De onderzoeksgroep is namelijk niet willekeurig gekozen, maar bestaat uit de taalhuizen die CBCT in 2020-2021 heeft geauditeerd. De 35 taalhuizen wijken op enkele punten af van de overige taalhuizen. Maar het is gebleken is dat er geen waarschijnlijk verband is tussen deze afwijkingen en de verschillen in scores en kwaliteit van de taalhuizen.

KWALITATIEF BEELD

Vervolgens zijn de auditrapportages van deze eerste 35 taalhuizen onderzocht. Ook zijn de ervaringen van CBCT met de certificering van de eerste 11 taalhuizen meegenomen.

Ervaringen CBCT

Een landelijk overzicht van taalhuizen ontbreekt en is nog in opbouw. De lokale samenwerking verschilt per taalhuis. Naar aanleiding van de start van de certificering zijn veel taalhuizen en hun samenwerkingspartners in gesprek gegaan over hun organisatie en werkwijze.

Uitkomst 35 auditrapportages

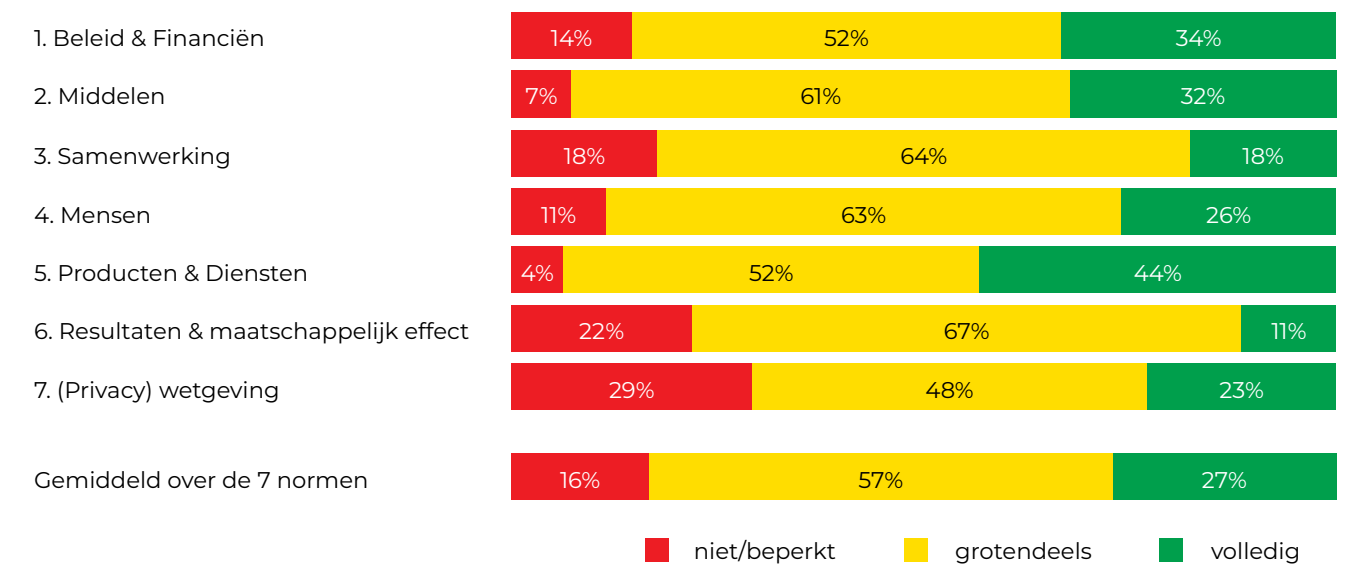
De taalhuizen hebben vóór de audit een zelf-evaluatie ingevuld met daarin hun ambities en de knelpunten bij deze ambities. De meest genoemde ambities zijn het bereiken van de doelgroep NT1 (volwassenen met Nederlands als eerste taal), bewustwording van laaggeletterdheid, de kwaliteit en groei van het aantal vrijwilligers en netwerkvorming. Als knelpunten noemen zij dat de NT1-groep moeilijk bereikbaar is, het vertrek van oudere vrijwilligers (mede door corona), de samenwerking met partners en de stuurgroep, het ontbreken van

een visie van de gemeente, het beperkte budget en de kwaliteit van het taalhuis (zichtbaarheid, personeel en samenwerking netwerk).

De auditoren hebben de taalhuizen op basis van zeven normen beoordeeld. Dat zijn de bouwstenen die nodig zijn voor een stevige basis van het taalhuis. Hieruit is voorts gebleken dat er voldoende informatie is over toekomstbestendigheid van de taalhuizen, maar minder over het (maatschappelijk) effect. De auditoren hebben de taalhuizen per norm verbeterpunten aangereikt.

Door auditteams toegekende scores op de subnormen, per norm (N=35 taalhuizen x 23 subnormen)

Bron: CBCT (auditrapportages ronde 1)

ONDERZOEK CONCLUSIES EN VERVOLGSTAPPEN

CONCLUSIES

De taalhuizen zijn over het algemeen *operationeel sterk*, dankzij grote inzet en toewijding van de betrokkenen bij de aanpak van laaggeletterdheid. Dit ondanks vaak beperkte capaciteit en (structurele) financiële middelen, waardoor de *ontwikkelcapaciteit onder druk staat*.

- **Ontwikkeling:** de taalhuizen zijn nog volop in ontwikkeling. De basis van de meeste van 35 onderzochte taalhuizen is op orde en zij werken aan verbetering. De normen Producten & diensten, Middelen en Mensen scoren relatief goed. De normen Handelen conform (privacy)wetgeving, Resultaat & maatschappelijk effect en Samenwerking scoren het laagst. Knelpunten zijn te weinig medewerkers en vrijwilligers en een beperkt (structureel) budget.

- **Effectiviteit aanpak laaggeletterdheid:** De onderzochte taalhuizen richten zich meer op de uitvoering dan op het resultaat. Een sterkere oriëntatie op outcomes (naast outputs) is noodzakelijk om het effect van de aanpak laaggeletterdheid te duiden.

- **Succes- en faalfactoren:** de Nederlandse taalhuizen verschillen sterk van elkaar in grootte, hun organisatie en budget. Ook verschillen de verwachtingen en eisen van de lokale en regionale belanghebbenden. Er zijn vooralsnog geen algemeen geldende succes- en faalfactoren. Het gaat erom de voor de lokale situatie passende mix van bouwstenen te vinden.

BELANGRIJKSTE VERVOLGSTAPPEN

- Formuleer een strategisch meerjarenplan (incl. financiële paragraaf) met aandacht voor resultaten en (maatschappelijk) effect en het bereiken van de NT1-doelgroep. Maak het meerjarenplan concreet met jaar- en actieplannen en volg de uitvoering met een adequaat kwaliteitszorgsysteem.
- Leg rollen, taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van samenwerkingspartners ten opzichte van elkaar en van de stuurgroep vast.
- Besteed meer aandacht aan de professionalisering (van de begeleiding) van vrijwilligers en ontwikkel daartoe waar nodig beleid. Neem ook de wettelijke (o.a. privacy-) aspecten serieus (denk aan VOG en AVG).
- Leg bij een volgende certificeringsronde sterker de nadruk op de kwaliteit van de dienstverlening aan de eindgebruikers zelf. Ook wordt geadviseerd meer aandacht te besteden aan de impact op de lokale gemeenschap als zoveel mogelijk inwoners volwaardig deel kunnen nemen aan die gemeenschap. Ontwikkel ook criteria voor een minimaal aanvaardbaar voorzieningenniveau.

PERSPECTIEF: VAN TAALHUIS NAAR TAALTHUIS

Het belang van herkenbare, toegankelijke en goed functionerende taalhuizen is vanzelfsprekend, want taal is de sleutel tot meedoen in de samenleving. Als de taalhuizen zowel de NT1-groep als de (groeierende) NT2-groep goed kunnen ondersteunen wordt een taalhuis ook een taalhuis.

Van het rapport *Onderzoek kwaliteit en toekomst-bestendigheid taalhuizen 2020-2021, tussentijdse analyse en signaleringen* was dit de samenvatting. Het uitgebreide rapport is te lezen via cbct.nl of vraag een gedrukt exemplaar op via: bureau@certificeringsorganisatie.nl.

Rig van der Wielen, Marian Vervelde en Dianne Companje

DIANNE COMPANJE

TAALPUNTCOÖRDINATOR BIJ TWENTERAND

Hoe zorg je ervoor dat je de ambities die je hebt ook in de operatie borgt?

De groep die Nederlands als moedertaal heeft (NT1) staat hoog op het programma, maar de mensen met een andere taal als moedertaal (NT2) zoeken vaker actief hulp. Toch denken wij dat je niet iedereen zo maar moet aannemen. Elke inwoner van Twenterand is welkom met een taalvraag, maar bij de intake kijken we of iemand met een uurtje taalhulp uit de voeten kan of meer nodig heeft. We kijken echt naar de persoon en verwijzen door als dit nodig is. Als een vrijwilliger of medewerker toch nog een uurtje extra zou gaan werken voor een taalvrager in plaats van deze doorverwijzen, dan heb ik uiteindelijk een probleem. Want die aanpak houd je niet vol. Ons voornaamste doel is de mensen met Nederlands als moedertaal (NT1) bereiken en ondersteunen, dan moet je ook keuzes durven maken.

Maar als de gemeente je dan iets vraagt of oplegt?

De nieuwe stroom vluchtelingen bijvoorbeeld worden uit een ander potje betaald, want dit zijn geen laaggeletterden uit onze doelgroep maar vluchtelingen. Als de gemeente iets wil, dan ga ik met ze in gesprek, want we kunnen niet alles. Ik ben daar heel stellig in: waar zijn we wel en niet voor? Als je altijd maar meegaat, dan red je het op de lange termijn niet.

We registreren iedereen die is binnengekomen, ook de mensen die we direct weer hebben doorverwezen. Die openheid vindt de gemeente heel prettig. Er is veel vertrouwen over en weer. We hebben in-

middels de luxe dat alle wethouders laaggeletterdheid heel hoog op de agenda hebben staan. Door aan te tonen dat het taalpunt effect heeft, hebben we steeds uren erbij gekregen. We begonnen ooit met 4 uur per week voor de coördinatie van het taalpunt en nu zitten we op 1 fte.

Keuzes maken is één, maar de hóc bereiken jullie de NT1 groep?

Wij hebben als taalpunt meer NT1-ers dan NT2-ers. Mijn moeder was laaggeletterd en ik heb daardoor van heel dichtbij gezien en meegemaakt wat laaggeletterdheid inhoudt en wat het betekent in een gezin. Als kind is een ouder die laaggeletterd is echt een uitdaging. Mijn moeder wilde absoluut niet dat wij hetzelfde zouden meemaken. Ze wilde dat wij een diploma zouden halen en meedraaien in de maatschappij.

Ik kwam op een gegeven moment in contact met iemand van Stichting Lezen en Schrijven. Die vertelde een verhaal dat over mijn moeder zou kunnen gaan. Zo kwam ik erachter dat er meer mensen zijn zoals mijn moeder. Ik kwam er ook achter dat ze alsnog geholpen kon worden. Ik heb mijn moeder toen stiekem opgegeven voor een cursus. Daar was zij eerst heel boos om. Uiteindelijk is zij lessen gaan volgen en nu is zij taalambassadeur!

Doorverwijzen en loslaten.

Ik durf wel te zeggen dat ik door deze ervaringen heel goed aanvoel wat wel en niet werkt. Ik herken de NT1-er en voel ook geen drempel om het gesprek aan te gaan. De NT1-er zoekt geen hulp. Hulp moet je bijna opleggen. Ik zie bijvoorbeeld mensen die zoeken in de supermarkt. Ze herkennen iets niet meer omdat het etiket is veranderd. Ik spreek ze aan en bied ze hulp. Ik spreek van mens tot mens. Laaggeletterden denken vaak dat ze hier toch niet uitkomen. De acceptatie en de stap naar hulp aanvaarden kost tijd. Ik heb iemand wel eens drie jaar op de belijst gehad voordat hij besloot toch maar aan de slag te gaan met de taal. Hoe meer je van mens tot mens iets doet, hoe meer je bereikt. Ik heb hier de tijd voor omdat ik hele duidelijke keuzes maak. Ik ben kritisch op wat iemand nodig heeft en dat is niet perse bij ons. Dit breng ik ook over op de vrijwilligers en medewerkers. Zo zijn we sterk als team.

BABETTE ZWITSERLOOD

PROJECTLEIDER PROGRAMMERING - DIGITAALHUIS UTRECHT

Jullie doen het goed op het gebied van samenwerking. Waar ligt de kracht?

Het belangrijkste is dat alle partners binnen het taalhuis hetzelfde nastreven. Dat is de basis. We hebben het geluk dat we in Utrecht maar drie kernpartijen hebben; Taal Doet Meer, Digiwijs 3.0 en Bibliotheek Utrecht. De andere partijen in de stad -de samenwerkingspartners- krijgen via ons taal- of digitaalvragers doorverwezen. Deze partijen functioneren los van het DigiTaalhuis, maar er zijn verschillende structurele bijeenkomsten waarin alle partijen uit het netwerk met elkaar uitwisselen hoe de samenwerking en doorverwijzing versterkt kan worden. Er is een visie ontwikkeld met de kernpartijen en er is gekeken wat een ieder concreet kan bijdragen en wat ieders sterke punt is.

Wij werken met een placemat waarop we de ambities en doelen schrijven en die passen we per jaar aan, of indien nodig gedurende het jaar. Dit maakt alles heel helder. Iedereen weet wat er van hem/haar verwacht wordt en wat de taken en verantwoordelijkheden zijn.

Met deze inzichten kunnen wij onze kwaliteit verbeteren.

Hoe zorg je voor een balans tussen operationele dienstverlening en het beleid?

We kijken goed naar de rolverdeling bij het beleid. Er is een stuurgroep samengesteld; daar zit iemand van elke organisatie in. Dat is vaak iemand uit het MT en iemand uit de gemeente. Daarnaast zitten er mensen uit het operationele team bij. Zij dragen niet de verantwoordelijkheid, maar doen wel hun zegje in de stuurgroep. Dit zorgt voor korte lijnen en de operatie weet direct waarom een keuze is gemaakt. Er is verschil tussen de stuurgroep en projectleiders, maar het voelt niet zo.

Hoe voorkom je dat je constant schippert tussen de financiën en je ambities?

De drie kernpartijen doen ieder een eigen aanvraag.

We bepalen met elkaar de doelen maar hoe je die doorvertaalt naar financiën bepaalt ieder voor zich. We zijn daar wel open in, maar kijken niet over elkaars schouder mee. Daardoor merk je dat de organisaties soms andere keuzes moeten maken. Het is nog weleens zoeken naar de balans tussen betaalde krachten en vrijwilligers. Je wilt wel meer mensen helpen, maar er zijn momenteel heel weinig vrijwilligers.

Hoe bepaal je het maatschappelijke effect?

Als je kijkt naar de doorverwijzing dan is dit makkelijk te registreren. Dit zijn aantallen. Doormiddel van een kennismakingsgesprek kijken we waar we die persoon het beste kunnen plaatsen. Als we doorverwijzen naar een partij buiten de kernpartners, dan volgen wij hem of haar niet meer. Naast het kwantitatieve deel werken wij sinds een paar maanden met de ervaringswijzer (kwalitatief). Dit is nog relatief nieuw maar geeft al goed inzicht. Met deze inzichten kunnen wij ook weer onze kwaliteit verbeteren en weten we hoe de cursisten en taalvragers allerlei aspecten beoordelen.

Met de cursisten van de taal- en computergroepen wordt ook tussentijds gekeken of zij op de juiste plek zitten. Soms worden ze, naar aanleiding van uitkomsten van deze evaluaties, in andere groepen geplaatst. Daarnaast wordt er zoveel mogelijk gekeken naar de vraag en op basis daarvan aanbod op maat aangeboden.

ELINE DERKS

REGIOCOÖRDINATOR TAALHUIS ACHTERHOEK

Hoe is de samenwerking met de verschillende partners bij jullie?

De contacten tussen het Graafschap College en de vier bibliotheken zijn goed. Er is inzicht in ieders rol, verantwoordelijkheden, bevoegdheden, expertise en aanbod. De regiocoördinator is het cement van het Taalhuis en heeft overzicht.

We houden elkaar voortdurend op de hoogte en vertellen elkaar wat er speelt. Als dingen niet goed gaan, gaan we het gesprek met elkaar aan. We zijn hierbij allen gelijkwaardig.

Bij ons heeft het ROC de opdracht gegund gekregen omdat wij een belangrijk netwerk met werkgevers hebben. We leggen een goede verbinding tussen opleidingsmogelijkheden en vragen van werkgevers. Wij benaderen de werkgevers actief en geven aan waarmee we kunnen ondersteunen. Veel werkgevers zijn niet goed bekend met NT1-ers en hun problematiek. We proberen nu duidelijk te maken uit wat voor mensen deze groep bestaat en hoe de werkgever als doorverwijzer kan optreden. Bewustwording is hierin heel belangrijk.

De grenzen aangeven is belangrijk en de kracht van herhaling werkt goed.

Hoe krijg je alle neuzen dezelfde kant op?

Zorg ervoor dat je het met elkaar het eens wordt. Wat zijn de verwachtingen, wat is de opdracht? Bij de bibliotheek komen vaak vragen vanuit de gemeente aan de bibliotheek die helemaal niet binnen de opdracht van het taalhuis passen. Als de gemeente iets vraagt dat buiten die opdracht valt dan gaan we in gesprek. Dit hebben we bijvoorbeeld met inburgering gedaan. Dat onderdeel lijkt logisch binnen het taalhuis, maar valt officieel niet binnen onze plannen en ambities. Doorverwijzen kan wel. Als je meer wilt dan kan dit, maar dan hebben we toch extra middelen/mensen nodig. De grenzen aangeven is belangrijk en de kracht van herhaling werkt goed.

Ik merk dat er een vanzelfsprekendheid is om iedereen te willen helpen. Op het moment dat je opdracht door de financiën wordt begrensd, dan moet je je grenzen aangeven en afstemmen. Als het bij een gemeente gaat over professionalisering van een taalcafé dan kunnen wij hier iets in betekenen. Echter wél met extra financiën of middelen. De basis van ons taalhuis is actief overleg met de gemeente en helderheid in de communicatie.

MARLIES OLTHUIS

MANAGER EDUCATIE BIBLIOTHEEK ENSCHEDÉ

Marlies begeleidt het certificeringstraject van Huis voor Taal en Meedoen.

Hoe zijn jullie echt tot een sterke samenwerking gekomen?

Eigenlijk hebben we -sinds we wisten dat we voor een certificering gingen- onszelf opgelegd dat we in een viertal sessies de zelfevaluatie moesten invullen met de negen partners. Ik heb de coördinatie van de certificering naar mij toegetrokken om eens kritisch naar onszelf te kijken.

Het begon bij de vraag: wie zijn nu eigenlijk onze partners en wie is kernpartner? Dat was nog helemaal niet zo helder. Tijdens de sessies is daar veel duidelijkheid over ontstaan. De vraag was ook: wie is nu eigenlijk de coördinator? De rollen waren ooit een keer verdeeld op papier maar daar was nooit echt op doorgepakkt. De gelden werden onder de verschillende partners verdeeld. De een kreeg meer dan de ander. Daardoor was er wat wrijving ontstaan. We werden een beetje concurrenten van elkaar. Inmiddels werken we veel meer samen omdat we -zonder belangen- echt hebben gekeken naar de rollen en taken omdat we een gezamenlijk doel nastreven.

Wie zijn nu eigenlijk onze partners en wie is kernpartner?

Hoe zijn jullie samen een vertaling van de basisplannen gaan maken?

Bij sessie twee hebben we gekeken naar de kernpartners en alliantiepartners. Stuurgroep versus werkgroep. Visie, missie, doelstelling. In sessie 3 hebben we ons geconcentreerd op het uitvoeringsplan; oorspronkelijk had de gemeente een plan geschreven en het voelde voor ons niet als 'ons plan'. We hebben dat eenvoudig vertaald en daarbij besloten welke partij wat oppakt. We zijn

ook naar de onderstroom gaan kijken, meer de diepte ingegaan met een externe procesbegeleider en de uitvoeringspartners. Gevoelens zijn hierbij uitgesproken. In sessie vier zijn, zoals afgestemd in de stuurgroep, de vier belangrijkste uitvoeringspartijen (M-pact, Alifa, ROC van Twente en Bibliotheek Enschede) om tafel gaan zitten en hebben we -los van functie of organisatie- gekeken naar hoe we vooruit komen en hoe we het beste alles kunnen regelen voor de laaggeletterdheid en voor de eindgebruikers. Eén van de belangrijkste conclusies was dat we graag samen een plan maken, elkaars krachten benutten en een onafhankelijke stedelijke coördinator nodig hadden. Die zijn we momenteel aan het werven, samen.

En hoe nu verder?

We willen Huis voor Taal en Meedoen en de dienstverlening naar een hoger niveau tillen. Hoe kan je goed doorverwijzen naar elkaar? De processen moeten duidelijk in kaart zijn. We willen de certificering ook aangrijpen om het onderwerp beter op de kaart te zetten. 24% is laaggeletterd in Enschede! Dat is in de top 3 van Nederland. We hebben dus echt nog wel wat te doen.

WAT ZIJN DE UITDAGINGEN VAN JOUW TAA LHUIS?

Het onderzoek naar kwaliteit en toekomstbestendigheid van de taalhuizen leert dat er grote verschillen in omvang, organisatie, verantwoording en financiering van de Taalhuizen zijn, net als dat er grote verschillen zijn in de verwachtingen en eisen van de lokale/regionale belanghebbenden. Die verschillen zijn te groot om tot één "blauwdruk voor succes" voor taalhuizen te komen.

Het onderzoek biedt ons een aantal conclusies en vervolgstappen. Deze hebben wij vertaald naar vier uitdagingen. Welke helpen jouw taalhuis op weg?

Samenwerking is gebaseerd op een duidelijke visie en een bijbehorend meerjarenplan, inclusief afspraken over financiën en het zichtbaar maken van maatschappelijk effect.

Werk je dienstverlening uit op basis van een duidelijk plan. Zorg voor een balans tussen je operationele dienstverlening en het beleid

Ontwerp een duidelijke aanpak om je doelgroepen te vinden en te bereiken, hun vragen te kunnen herkennen en de doorverwijzing te regelen en te borgen

Bereiken van je doelgroep(en) én zichtbaar zijn voor je samenwerkingspartners in het netwerk

Bepaal welk maatschappelijk effect je wilt bereiken en ontwerp een aanpak om dat zichtbaar én meetbaar te maken

Zorg dat je op basis van je plan tussentijds kan evalueren en koers kunt houden

Stem je ambities af op je financiële grenzen om te voorkomen dat je voortdurend schippert tussen geld en ambities

Maak duidelijk op welke manier je het Taalhuis laagdrempelig en toegankelijk houdt

Niet één blauwdruk voor succes.

Stem met elkaar af hoe je jouw Taalhuis zichtbaar voor de buitenwereld maakt, met name bij je samenwerkingspartners

Bedenk hoe je laat zien wat jouw Taalhuis allemaal doet en kan

Maak ieders positie in en bijdrage aan het taalhuis expliciet, met name de bestuurlijke en juridische eindverantwoordelijkheid (governance)

Samenwerken is weten wat je precies van elkaar mag verwachten. Werk taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van alle lokale partners uit en leg deze vast.

Maak duidelijke afspraken over opdrachtgeving en opdrachtneming. Geef daarbij met name aandacht aan de rol en bijdrage van de gemeente(n)

Maak een plan hoe je voldoende en goed gekwalificeerde professionals organiseert om je dienstverlening op peil te houden, in lijn met je ambities

Leg vast welke rol en inbreng de vrijwilligers hebben en hoe organiseer je hun professionaliteit en continuïteit

Maak helder hoe het taalhuis zich verhoudt tot andere organisaties en samenwerkingsverbanden in de gemeente(n) die ook actief zijn op het werkterrein van het taalhuis (positionering)

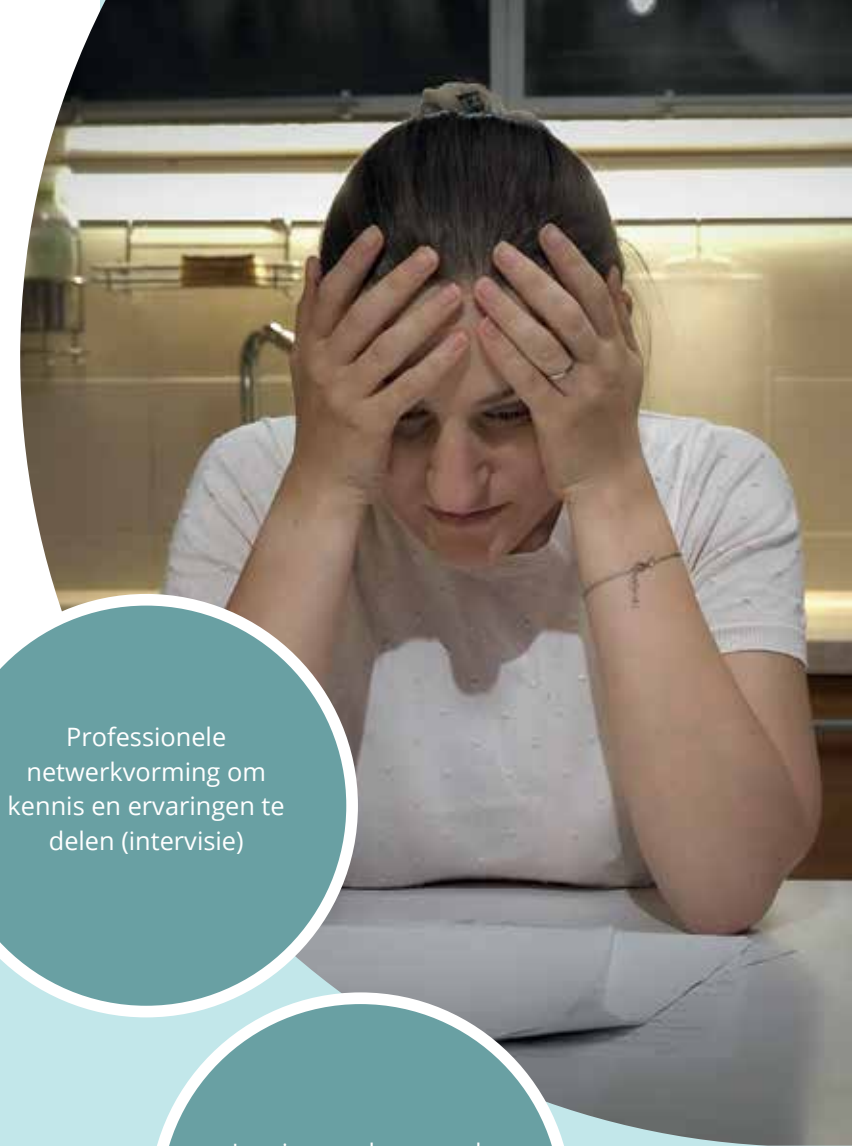
Een toekomstbestendig taalhuis: kennis, ontwikkelingszorg voor de lange termijn.

Organiseer en borg je de scholing, je kennis, de kwaliteit van je dienstverlening en je organisatieontwikkeling op langere termijn

WAT IS BELANGRIJK OP LANDELIJK NIVEAU?

Op 24 mei zijn we het gesprek met de landelijke organisaties van stakeholders aangegaan om gezamenlijk van gedachten te wisselen over hoe de taalhuizen direct en indirect kunnen worden gefaciliteerd. Wat zijn hier de suggesties?

*Wil je het hele rapport lezen, de presentatie nog eens terugzien of meer informatie?
Ga naar [certificeringsorganisatie.nl/tussentijdse-rapportage-taalhuizen](https://www.certificeringsorganisatie.nl/tussentijdse-rapportage-taalhuizen)*

OP DE HOOGTE BLIJVEN? Meld je aan voor de nieuwsbrief
of lees de nieuwste informatie op www.certificeringsorganisatie.nl
bureau@certificeringsorganisatie.nl | 070-3090222